

Del Vilar a Santa Cristina

Acaba de celebrar-se l'aplec del Vilar de Blanes, que aquest any ha estat especial en escaure's el mil·lenari de la troballa de la imatge de la Verge, que els blanencs situen en un llunyà 1012, tot i que la factura de la talla fa pensar en uns temps posteriors. Sigui com sigui, el santuari del Vilar torna a estar d'actualitat i els Obrers, per celebrar-ho, han passejat la marededéu romànica per la rodalia i han fet alguna visita a les esglésies i capelles de l'entorn. No fa gaire, aprofitant l'aplec dels Perdots de l'ermita lloretenca de Santa Cristina, la marededéu del Vilar es va apropar al mar. El fet va tenir un profund significat. L'aplec dels Perdots, anys enrere, era el lloc on lloretencs i blanencs se les tenien per absurdes rivalitats de veïnatge. Els lloretencs tiraven en cara als veïns: "Santa Cristina és nostra perquè us la vàreu vendre per una menjada de cargols!" És un tema llegendari gens documentat, però que feia acabar sempre la festa a cops de roc. Amb el temps, afortunadament, el seny s'ha imposat i el record de les baralles i de la menjada de cargols ara només surt com anècdota. Per això fou un encert de blanencs i lloretencs traslladar i acollir la marededéu del Vilar a Santa Cristina. Els goigs típics d'un i altre santuari van ressonar conjuntament i les flors van substituir les pedres. Ara faltaria una anada especial de lloretencs al Vilar, que encara es pot fer. De passada, val la pena recordar que si podem admirar la talla restaurada de la marededéu del Vilar és gràcies als qui la salvaren de l'incendi de què fou objecte el santuari en la revolta de 1936. Primer, l'amo de la masia veïna, Josep M. Vilà, i el llavors capellà custodi del santuari, Mn. Josep Masllovet, que la van amagar i substituir per una rèplica; finalment, Sebastià Llorens Telarroja, de 26 anys, del mas Bassó, que la va traslladar a un lloc més segur i la va enterrar. Temorós que el lloc pogués quedar oblidat si rebia represàlies, comunicà la situació a persones de confiança que van fer possible la recuperació de la imatge el 1940. Efectivament, tal com preveia, Sebastià Llorens fou assassinat la nit del 30 de juliol de 1936, quan tornava d'intentar defensar el pare Puig, de la Sagrada Família, davant del comitè revolucionari local. Els van deixar sortir però uns milicians els van seguir i tirotejar per l'esquena. Tot això també s'ha d'explicar bé dins del capítol corresponent, ara que es parla tant de la memòria històrica.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 18-04-2012 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/529817-del-vilar-a-santa-cristina.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mex&utm_source=rss&utm_medium=mex&utm_campaign=rss